

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että ortodoksisesta kirkkokunnasta annettuun lakiin lisätään piispan valitsemista koskevat säännökset. Niiden mukaan piispa valitaan vaalilla kirkolliskokouksessa. Säännöksiin sisältyisi valtuus säätää asetuksella piispan vaalista ja eräistä muista valitsemiseen liittyvistä seikoista. Samalla muutettaisiin säännöksiä, jotka koskevat erokirjan antamista piispalle.

Lakiin lisättäisiin säännökset, jotka koskevat valtion virkamieslain ja sen nojalla annettujen säädösten soveltamista piispoihin ja eräisiin muihin kirkkokunnan virkamiehiin sekä näiden virkamiesten nimittämistä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Piispan virkoja, kirkollishallituksen virkoja sekä matkapapin ja -kanttorin virkoja koskevat säännökset

Ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain (521/1969) 6 §:n 1 momentin mukaan kirkkokunnan yleistä hallintoa hoitavat piispat ja kirkollishallitus. Lain 7 §:n 1 momentin mukaan kirkkokunta on jaettu kolmeen tai useampaan hiippakuntaan, joilla on kullakin oma piispansa, ja yksi piispoista on arkkipiispa. Lain 10 §:n mukaan kirkkokunnan piispojen tulee olla Suomen kansalaisia.

Ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain 6 §:n 3 momentin mukaan piispojen sekä kirkollishallituksen viran ja toimen haltijain palkkaukset ja virkamatkoista aiheutuneitten matkakustannusten korvaus päivärahoineen suoritetaan valtion varoista. Lain 23 §:n mukaan sellaisia seutuja varten, joissa kirkko on pitkähkön matkan päässä tai

seurakunta on laaja ja hajanainen, voidaan asettaa matkapappi ja matkakanttori, jotka saavat palkkaa ja matkakustannusten korvausta valtion varoista. Ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun asetuksen (179/1970) 86 §:n mukaan matkapapit ja -kanttorit nimittää kirkollishallitus. Nämä virat eivät kuitenkaan ole valtion virkoja.

Kirkkokunnan palveluksessa olevien henkilöiden määrä, joiden palkkaus maksetaan valtion varoista, vastaa yhteensä 36 henkilövuotta. Tähän sisältyvät piispat, kirkollishallituksen virkamiehet sekä matkapapit ja -kanttorit.

Ortodoksisen kirkkokunnan virkoja koskevia säännöksiä sisältyy valtion virkamiehistä annettuihin säädöksiin. Valtion virkamieslain (750/1994) 68 §:n mukaan ortodoksisen kirkkokunnan viran perustamiseen, siirtämiseen, muuttamiseen ja lakkauttamiseen on sovellettava, mitä valtion talousarviossa eriteltävistä viroista säädetään, jos viran palkkaus suoritetaan valtion varoista.

Valtion virkaehtosopimuslain (664/1970) 1 §:n mukaan kirkkokunnan arkkipiispaan, piispaan ja apulaispiispaan sekä kirkkokunnan muihin virkamiehiin sovelletaan valtion virkaehtosopimuslakia, jollei muualla toisin säädetä. Tämän säännöksen nojalla on valtion virkaehtosopimuksilla sovittu niiden kirkkokunnan virkamiesten palvelussuhteen ehtoista, joiden palkkaus maksetaan valtion varoista. Muiden kirkkokunnan virkamiesten palvelussuhteen ehtoista on säädetty asetukseksi sen jälkeen, kun Suomen ortodoksisen kirkkokunnan virka- ja työehtovaliokunnasta annetussa laissa (158/1984) tarkoitettu valiokunta on tehnyt niistä esityksen.

Ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain säännösten mukaan piispan oikeudesta eläkkeeseen on voimassa, mitä valtion viran tai toimen haltijain eläkeoikeudesta on säädetty. Kirkkollishallituksen virkamiesten virastaeroamisvelvollisuudesta ja eläkeoikeudesta on voimassa, mitä valtion virkamiesten virastaeroamisvelvollisuudesta ja eläkeoikeudesta säädetään.

1.2. Kanonien merkitys

Ortodoksisen kirkkollishallituksen asettama työryhmä, jonka tehtävänä on ollut muun muassa selvittää kanonisten näkökohtien toteutumista kirkkokuntaa koskevassa lainsäädännössä, on vuonna 1989 valmistuneessa muistiossaan määritellyt käsitteen "kanoni" siten, että sanalla tarkoitetaan kirkollista sääntöä tai lakia, joka on asianmukaisesti hyväksytty ja sen jälkeen saatettu voimaan kirkon elämässä sen kaikkia jäseniä sitovaksi. Työryhmän mukaan ekumeenisissa synodeissa syntyneet kanonit ovat eräässä mielessä uskon dogmien sovellutusta kirkon ja sen jäsenten kohtaamiin ongelmiin. Kanoneista Pyhien apostolien säännöt ja ekumeenisten kirkkolliskokousten kanonit selityksineen sisältyvät Ortodoksisen kirjallisuuden julkaisuneuvoston julkaisemaan teokseen Ortodoksisen kirkon kanonit selityksineen (Pieksämäki 1980).

Kanonit ovat syntyneet ajanlaskumme ensimmäisellä vuosituhatluvalla. Niihin sisältyy muun muassa määräyksiä piispan valitsemisesta ja virkaanasettamisesta. Piispan vaalin kanonien mukainen vahvistaminen ja piispan virkaanasettaminen ovat luonteeltaan kirkon perinteen mukaisia siunaavia toimenpiteitä. Määräyksiä on Suomessa noudatettu ja niiden noudattaminen on tarkoitus turvata vas-

taisuudessakin. Ekumeenisen patriarkaatin 6 päivänä heinäkuuta 1923 antaman tomosasiakirjan mukaan Suomen ortodoksisen arkkipiispakunnan arkkipiispalla ja piispalla on - säilyttäen tomoksessa mainitut säännöt järkkymättömänä pohjana - oikeus papiston- ja maallikkokansansa kanssa aina vapaasti yksityiskohdissa järjestää Suomen ortodoksisen kirkon olot maansa lakien vaatimusten mukaan sillä nimenomaisella ehdolla, ettei mikään mainitun "järjestön" säännös osoitautu pyhän ortodoksisen kirkon opin ja kanonien vastaiseksi, niinkuin nämä ovat selitetyt ekumeenisen patriarkkakunnan noudatetussa tavassa.

Eduskunnan hallintovaliokunta on vuonna 1997 mietinnössään (HaVM 22/1997 vp) katsonut, että kirkkokunnan ja valtion välisen suhteen osalta valtion tulisi erityisesti opillisissa kysymyksissä mahdollisimman vähän puuttua kirkkokunnan asioihin. Valiokunta on todennut kanonisen oikeuden liittyvän kiinteästi ortodoksisen kirkkokunnan opilliseen perintöön. Suomen ortodoksinen kirkkokunta on osa maailmanlaajuisia yhteisiä, jonka säännöksiä kanonit ovat. Valiokunnan arvion mukaan myös valtiosääntöoikeudellisia kysymyksiä ratkaistaessa tulisi voida mahdollisuuksien mukaan ottaa huomioon ortodoksisen kirkkokunnan erityislaatuinen asema suomalaisessa lainsäädännössä. Kanonisen oikeuden ja suomalaisen oikeusjärjestyksen suhteesta hallintovaliokunta totesi, että peruslähdekohdan mukaan ortodoksista kirkkokuntaa koskevan lainsäädännön ei tulisi, siltäkään osin kuin se nojautuu kanoneihin, olla ristiriidassa perustuslain tai Suomea sitovien kansainvälisten sopimusten kanssa.

1.3. Valtion virkamiehiä koskevien säästöjen soveltaminen

Edellä alajaksossa 1.1. on selostettu ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain 6 §:n 1 ja 3 momentin säännökset. Pykälän 1 momenttia ei ehdoteta muutettavaksi. Pykälän 2 momentti on kumottu 1 päivästä maaliskuuta 1998. Pykälän voimassa olevasta 3 momentista tulisi ehdotetun pykälän 2 momentti. Sen sanamuotoa ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että säännöksessä käytetään voimassa olevan lainsäädännön mukaisia käsitteitä.

Kuten alajaksosta 1.1. ilmenee, kirkkokunnasta annetussa laissa ei säädetä kattavasti niiden virkamiesten palvelussuhteesta, joiden

palkkaus maksetaan valtion varoista. Valtion viran tai pysyvän toimen haltijain nimittämiskirjoista sekä heidän oikeudestaan pysyä virassaan tai toimessaan annetun lain (202/1926) 22 §:n 1 momentin mukaan lain säännöksiä oli soveltuvin osin noudatettava muunkin kuin valtion viran tai toimen haltijaan nähden, jos valtion viranomaisen oli sellaisen viran tai toimen haltijan nimittänyt tai ollut nimittämisessä osallisena. Valtion virkamiehiä koskevan lainsäädännön muuttuessa on käynyt epäselväksi, kuuluuko valtion virkamieslakia soveltaa ortodoksisen kirkon piispoihiin ja kirkollishallituksen virkamiehiin sekä matkapappeihin ja -kantoreihin mainitun lain ja aikaisemman valtion virkamieslain (755/1986) voimaantulosäännösten nojalla. Selvyyden vuoksi ehdotetaan kirkkokunnasta annetun lain 6 §:n 3 momentissa säädettäväksi, että piispoihiin ja kirkollishallituksen virkamiehiin sekä lain 23 §:ssä tarkoitettuihin matkapappeihin ja matkakantoreihin sovelletaan valtion virkamieslakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä, jollei kirkkokunnasta annetusta laista tai sen nojalla annetusta asetuksesta muuta johdu.

Kirkollishallituksen aseman selventämiseksi palveluksessaan oleviin virkamiehiin sekä matkapappeihin ja matkakantoreihin nähden 6 §:n 4 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että kirkollishallitukseen sovelletaan 2 momentissa tarkoitettua kirkollishallituksen virkamiehen, matkapapin ja matkakantorin palvelussuhteen osalta, mitä valtion virkamieslaissa säädetään viranomaisesta, jollei kirkkokunnasta annetusta laista tai sen nojalla annetusta asetuksesta muuta johdu.

1.4. Eroaminen piispan virasta

Arkkipiispasta, piispan virasta ja piispan oikeudesta eläkkeeseen säädetään ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain 35 §:ssä. Pykälän 1 momenttia, jossa määritellään arkkipiispan asema ja tehtävä, ei ehdoteta muutettavaksi. Pykälän 2—4 momentti koskevat sekä arkkipiispaa että muita piispoja.

Pykälän 2 momentin mukaan piispan virka on elinikäinen. Momentissa säädetään myös, että maan hallitus antaa piispalle erokirjan, jos hän tulee sairauden tai vanhuuden vuoksi kykenemättömäksi hoitamaan virkatehtäviään tai pyytää eroa virastaan. Ehdotuksen mukaan piispalle antaa erokirjan kirkollishal-

litus. Erokirjan antamisen perusteita täsmennettäisiin siten, että edellytetään kykenemättömyyden virkatehtävien hoitamiseen olevan pysyvää. Tätä on katsottu tarkoitettavan myös voimassa olevassa säännöksessä. Piispan virkaan nimitettäisiin edelleen eliniäksi ilman eroamisikää.

Pykälän 3 momentissa säädetään piispan virkasuhteen päättymisestä silloin, kun virka lakkautetaan. Momentista ehdotetaan poistettavaksi viittaus lakkautuspalkka-oikeuteen ja siihen liittyneisiin velvollisuuksiin, joita ei enää ole. Pykälän 4 momentissa säädetään piispan oikeudesta eläkkeeseen. Momentti ehdotetaan muutettavaksi niin, että sen käsitteet vastaavat voimassa olevia säännöksiä.

1.5. Piispan valitseminen

Hallitusmuodon 87 §:n mukaan tasavallan presidentti nimitti arkkipiispat ja piispat. Maaliskuun alusta 2000 voimaan tullessa perustuslaissa piispojen nimittämistä ei säädettä presidentin tehtäviin kuuluvaksi.

Piispan valitsemisesta säädetään ortodoksisesta kirkkokunnasta annetussa asetuksessa. Asetuksen 148 §:n mukaan kirkkokunnan piispan vaali toimitetaan varsinaisessa tai sitä varten pidettävässä ylimääräisessä kirkolliskokouksessa. Äänestystavasta säädetään asetuksen 151 §:ssä. Asetuksen 153 §:n 1 momentissa säädetään kanonien mukaisesta vaalin vahvistamisesta, 2 momentissa piispan nimittämisestä ja 3 momentissa kanonisesta virkaan asettamisesta. Pykälän 1 momentin mukaan vaalin kanonien mukainen vahvistaminen kuuluu, kun on kysymys piispasta, arkkipiispalle, ja milloin kysymyksessä on arkkipiispa, ekumeeniselle patriarkalle, jolle kirkolliskokouksen tulee antaa asiasta ilmoitus. Pykälän 2 momentin mukaan kanonisen vahvistamisen jälkeen piispan nimitetään tasavallan presidentti, jota varten vaali on kirkollishallituksen välityksellä ilmoitettava valtioneuvostolle. Momentin mukaan on toimitettava uusi vaali, jollei presidentti nimittä valittua henkilöä piispaksi. Pykälän 3 momentin mukaan kanonisen virkaanasettamisen suorittaa vihkimisen edellä vähintään kolmijäseninen piispainkokous.

Patriarkaatin osuus Suomen arkkipiispan vaalin vahvistamisessa on nimenomaan kanoninen ja näkyvä ilmaus siitä, että Suomen ortodoksinen kirkkokunta on autonominen eli itsehallinnollinen ekumeenisen patriarkaa-

tin alaisuudessa eikä itsenäinen samalla tavalla kuin useimmat paikalliskirkot. Varsinaisessa itsenäisessä paikalliskirkossa johdetaan piispan vaaliin ei tarvita vahvistusta maan ulkopuolelta. Itsehallinnollisen kirkon osalta vahvistamisessa on aina jokin vastaava käytäntö kuin Suomen ortodoksisessa kirkkokunnassa.

Ehdotuksen mukaan ortodoksisesta kirkkokunnasta annettuun lakiin lisätään uusi 35 b §. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että piispa valitaan vaalilla varsinaisessa tai ylimääräisessä kirkolliskokouksessa, ja 2 momentissa viitattaisiin asetuksen säännöksiin piispan vaalista, vaalin kanonien mukaisesta vahvistamisesta ja piispan kanonisesta virkaanasettamista. Pykälän 3 momentissa säädettäisiin, että kirkollishallitus antaa piispaksi valitulle nimittämiskirjan. Tarkoitus on valtioneuvoston asetuksella säätää, että piispan vaalin kanonien mukainen vahvistaminen kuuluu arkkipiispalle ja arkkipiispan vaalin kanonien mukainen vahvistaminen ekumeeniselle patriarkalle samoin kuin nykyään. Myös kanonisesta virkaanasettamisesta säädettäisiin valtioneuvoston asetuksella samoin kuin nykyään. Mikään ortodoksisen kirkon ulkopuolinen viranomainen ei enää osallistuisi piispan valitsemiseen.

Hallintolainkäyttölain (586/1996) 8 §:n 3 momentin mukaan valituksesta ortodoksisen kirkkokunnan ja sen seurakunnan viranomaisen päätökseen säädetään ortodoksisesta kirkkokunnasta annetussa laissa. Valituksesta kirkolliskokouksen päätökseen, piispan vaaliin tai vaalin vahvistamiseen ei ole säännöksiä, joten niihin ei voida hakea muutosta valittamalla.

1.6. Kirkollishallituksen virkamiesten sekä matkapappien ja -kanttorien nimittäminen

Ortodoksisesta kirkkokunnasta annetussa asetuksessa säädetään lainoppineen asessorin, museonhoitajan, arkkipiispan sihteerin ja eräiden muiden virkamiesten sekä matkapappien ja -kanttorien nimittämisestä. Ottaen huomioon, että perustuslain 80 §:n mukaan asetuksen antaminen edellyttää perustuslaissa tai muussa laissa säädettyä valtuutta, ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain 23 §:ään ja 36 a §:ään ehdotetaan kumpaankin lisättäväksi uusi 2 momentti, joiden mukaan nimittämisestä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

2. Esityksen vaikutukset ja asian valmistelu

Esityksellä ei ole taloudellisia vaikutuksia eikä myöskään organisaatioon tai henkilöstöön kohdistuvia vaikutuksia.

Ehdotetut muutokset on valmisteltu ortodoksisessa kirkollishallituksessa ja ylimääräisessä kirkolliskokouksessa sekä virkatyönä opetusministeriössä. Esityksestä on pyydetty lausunto ulkoasianministeriöltä, oikeusministeriöltä ja valtiovarainministeriöltä.

3. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ortodoksisesta kirkkokunnasta 8 päivänä elokuuta 1969 annetun lain (521/1969) 6 ja 35 §,

sellaisina kuin ne ovat osaksi laissa 53/1998, sekä

lisätään 23 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 893/1987, uusi 2 momentti, lakiin uusi 35 b § sekä 36 a §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 53/1998, uusi 2 momentti seuraavasti:

6 §

Kirkkokunnan yleistä hallintoa hoitavat piispat ja kirkollishallitus.

Piispojen sekä kirkollishallituksen virkamiesten palkkaukset ja virkamatkoista aiheutuvien matkakustannusten korvaus päivära-

hoineen maksetaan valtion varoista.

Piispoihin ja 2 momentissa tarkoitettuihin kirkollishallituksen virkamiehiin sekä 23 §:ssä tarkoitettuihin matkapappeihin ja matkakantoreihin sovelletaan valtion virkamieslakia (750/1994) ja sen nojalla annettuja säännöksiä, jollei tästä laista tai tämän lain nojalla annetusta asetuksesta muuta johdu.

Kirkollishallitukseen sovelletaan 2 momentissa tarkoitettun kirkollishallituksen virkamiehen, matkapapin ja matkakanttorin palvelussuhteen osalta, mitä valtion virkamieslaissa säädetään viranomaisesta, jollei tästä laista tai sen nojalla annetusta asetuksesta muuta johdu.

23 §

Matkapappien ja matkakanttorien nimittämisestä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

35 §

Arkkipiispa on kirkkokunnan päämies ja esipaimen, joka johtaa arkkipiispakuntaa Raamatun, perimätiedon, dogmien, kanonien ja muiden ortodoksisen kirkon kirkollisten sääntöjen sekä kirkkokunnasta voimassa olevien säännösten mukaisesti yhdessä piispainkokouksen ja kirkolliskokouksen kanssa.

Piispan virkaan nimitetään eliniäksi. Jos piispa pyytää eron virasta tai tulee sairauden

tai vanhuuden vuoksi pysyvästi kykenemättömäksi hoitamaan virkatehtäviään, kirkollishallitus antaa hänelle erokirjan.

Jos piispan virka hiippakuntien uudelleen järjestelyn vuoksi tai muusta syystä lakautetaan, virkaan nimitetyn piispan virkasuhde päättyy ja kirkollishallitus antaa hänelle erokirjan. Piispa säilyttää tällöin piispallisen arvonsa.

Piispan oikeudesta eläkkeeseen on voimassa, mitä virkasuhteessa valtioon olevan henkilön oikeudesta eläkkeeseen säädetään.

35 b §

Piispa valitaan vaalilla varsinaisessa tai ylimääräisessä kirkolliskokouksessa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään piispan vaalista, vaalin kanonien mukaisesta vahvistamisesta ja piispan kanonisesta virkaanasettamisesta.

Kirkollishallitus antaa piispaksi valitulle nimittämiskirjan, jossa viitataan kirkolliskokouksen toimittamaan vaaliin ja vaalin kanonien mukaiseen vahvistamiseen.

36 a §

Kirkollishallituksen virkamiesten nimittämisestä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta

Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

Laki

ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ortodoksisesta kirkkokunnasta 8 päivänä elokuuta 1969 annetun lain (521/1969) 6 ja 35 §, *sellaisina* kuin ne ovat osaksi laissa 53/1998, sekä *lisätään* 23 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 893/1987, uusi 2 momentti, lakiin uusi 35 b § sekä 36 a §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 53/1998, uusi 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

6 §
 Kirkkokunnan yleistä hallintoa hoitavat piispat ja kirkollishallitus.
 2 mom. kumottu.
 Piispojen sekä kirkollishallituksen *viran ja toimen haltijain* palkkaukset ja virkamatkoi-
 koista aiheutuneitten matkakustannusten kor-
 vaus päivärahoineen suoritetaan valtion va-
 roista.

Ehdotus

6 §
 Kirkkokunnan yleistä hallintoa hoitavat piispat ja kirkollishallitus.
 Piispojen sekä kirkollishallituksen *virka-*
miesten palkkaukset ja virkamatkoista aiheu-
 tuvien matkakustannusten korvaus päivära-
 hoineen maksetaan valtion varoista.

Piispoihiin ja 2 momentissa tarkoitettuihin kirkollishallituksen virkamiehiin sekä 23 §:ssä tarkoitettuihin matkapappeihin ja matkakantoreihin sovelletaan valtion virkamieslakia (750/1994) ja sen nojalla annettuja säännöksiä, jollei tästä laista tai tämän lain nojalla annetusta asetuksesta muuta johdu.

Kirkollishallitukseen sovelletaan 2 momentissa tarkoitettua kirkollishallituksen virkamiehen, matkapapin ja matkakanttorin palvelussuhteen osalta, mitä valtion virkamieslaissa säädetään viranomaisesta, jollei tästä laista tai sen nojalla annetusta asetuksesta muuta johdu.

23 §

*Matkapappien ja matkakanttorien nimittä-
 misestä säädetään valtioneuvoston asetuksel-
 la.*

35 §
 Arkkipiispa on kirkkokunnan päämies ja esipaimen, joka johtaa arkkipiispakuntaa Raamatun, perimätiedon, dogmien, kanonien ja muiden ortodoksisen kirkon kirkollisten sääntöjen sekä kirkkokunnasta voimassa olevien säännösten mukaisesti yhdessä piispainkokouksen ja kirkolliskokouksen kanssa.
 Piispan virka on elinikäinen. Jos piispa tulee sairauden tai vanhuuden vuoksi kykenemättömäksi hoitamaan virkatehtäviään

35 §
 Arkkipiispa on kirkkokunnan päämies ja esipaimen, joka johtaa arkkipiispakuntaa Raamatun, perimätiedon, dogmien, kanonien ja muiden ortodoksisen kirkon kirkollisten sääntöjen sekä kirkkokunnasta voimassa olevien säännösten mukaisesti yhdessä piispainkokouksen ja kirkolliskokouksen kanssa.
 Piispan virkaan nimitetään eliniäksi. Jos piispa pyytää eron virasta tai tulee sairauden tai vanhuuden vuoksi *pysyvästi* kykenemät-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tahi itse pyytää eroa virastaan, antaa maan hallitus hänelle erokirjan.

Jos piispanvirka hiippakuntien uuden järjestelyn vuoksi tai muusta syystä lakkautetaan, säilyttää piispa piispallisen arvonsa sekä nauttii niitä oikeuksia ja on niiden velvollisuuksien alainen, jotka lain mukaan tulevat niille virkamiehille joiden virat lakkautetaan.

Piispan oikeudesta eläkkeeseen on voimassa, mitä valtion viran tai toimen haltijain eläkeoikeudesta on säädetty.

tömäksi hoitamaan virkatehtäviään, kirkollishallitus antaa hänelle erokirjan.

Jos piispan virka hiippakuntien uudelleen järjestelyn vuoksi tai muusta syystä lakkautetaan, virkaan nimetetyn piispan virkasuhde päättyy ja kirkollishallitus antaa hänelle erokirjan. Piispa säilyttää tällöin piispallisen arvonsa.

Piispan oikeudesta eläkkeeseen on voimassa, mitä virkasuhteessa valtioon olevan henkilön oikeudesta eläkkeeseen säädetään.

35 b §

Piispa valitaan vaalilla varsinaisessa tai ylimääräisessä kirkolliskokouksessa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään piispan vaalista, vaalin kanonien mukaisesta vahvistamisesta ja piispan kanonisesta virkaanasettamisesta.

Kirkollishallitus antaa piispaksi valitulle nimittämiskirjan, jossa viitataan kirkolliskokouksen toimittamaan vaaliin ja vaalin kanonien mukaiseen vahvistamiseen.

36 a §

Kirkollishallituksen virkamiesten nimittämisestä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta _____.

